

**Povinností každého Čecha jest,
aby znal dějiny své vlasti!**

„Česká Kronika“

Napsal prof. Jos. Lacina.

„Česká Kronika“ vyšla v 150 sešitech
po 12 kr. a líčí děje české až do roku 1848.

Možno odebírat i v sešitech v kterékoliv době.

Celé dílo možno obdržeti též v 8 brožovaných
svazcích za zl. 18.—, vázané v 8 svazcích ve skvost-
ných plátěných deskách s koženým hřbetem a rohy
zl. 24-50

Možno odebrati najednou neb po svazcích. Sešit
na ukázkou pošleme každému, kdo o to korresp. list-
kem požádá, franko.

Řádným osobám dodáme »Českou Kroniku« též
na měsíční splátky.

Blíže dotazy zodpoví

Nakladatelství Edv. Beauforta knihtiskárna
v Praze Jungmannova tř. č. 21 n.

Přeličení s Hilsnerem

před porotou v Kutné Hoře
pro
vraždu v Polné.

Doslovný

otisk stenografických protokolů.

4.

den přeličení.

Cena 10 kr.

V PRAZE 1899.
Tiskem i nákladem Ed. Beauforta v Praze.

Přelíčení s Hilsnerem

před porotou v Kutné Hoře

pro

vraždu v Polné.

Doslovný

otisk stenografických protokolů

4.

den přelíčení.

Cena 10 kr.

Y PRAZE 1899.
Tiskem i nákladem Ed. Beauforta v Praze.

Pokračování přelíčení 3. dne

byly jednotlivým vlákenkům přilnuté hrudky nepravidelné formy. Teprve po dlouhé maceraci nabobtnával tento materiál a počaly se tu i onde jednotlivé elementy oddělovati. Kdo zná starší skvrny od krve, ví, jak je důležité, když se počnou jednotlivé elementy oddělovati od oné mosaiky.

Na základě tohoto nálezu, když viděli jsme tyto elementy isollované, některé nepravidelné, některé pravidelné a ty že jsou rozvěru krvenek, dospěli jsme k nejvyšší pravděpodobnosti, že jsou to skvrny od krve. Bezvýslednost nálezu chemického, spektroskopickým nevylučuje, že jest to krev, neboť zevními prostředky, (třeba otíráním vlhkým kartáčkem, svrchním umytím atd.) mohou se odstraniti části haematoglobinu, které působí chemickou reakci.

Avšak mohou zůstatí jednotlivým vláknům lincí konglomeráty. Avšak těch je příliš málo, aby jejich haematoglobiu mohl dáti zkoušku, tím více, když jsou ty skvrny menší a málo znatelné. Při mikroskopickém ohledání našli jsme na povrchu jen chloupky vlny. Teprve na vlákních z hloubky našli jsme ony konglomeráty, které jsou pravděpodobně krvenky.

K této pravděpodobnosti vedlo měření. Měřili jsme průměr těchto tělísek skoro

všech, co jsme na zorném poli viděli a shledali jsme, že průměr jejich jest 7 mikro t. j. 7/1000 milimetru. To jest průměr tělísek lidské krve; u jiných zvířat kolísá to jen o nejmýš 1/100 aneb její části.

Vzhledem k tomu jsme uznali se vši určitostí, že je to krev a sice lidská.

Předs. Na jednom místě?

Znalec. Na všech místech; nejvíce to bylo nápadné na čís. 2., pravá nohavice v zadu.

Předs. Co z toho soudíte?

Znalec. Buď jsou skvrny staré a otřené, aneb že byly kartáčem omyty, aneb jinakým způsobem prány.

Dr. Auředníček. V nálezu stojí, že roztok docílen byl macerací kyanidu draselnatého a byl špinavý, za účelem konstatační spektra haematoglobinu. Avšak já jsem četl, že lze konstatovati kyanidem jen haematin.

Znalec. To jste si nevsiml čísla předěšlého, důležitého pro všechny následující, tam stojí, že skvrny byly macerovány nejprve ve vodě a pak v kyanidu. To je lapsus zapisovatele, že tam není „derrivati haematoglobinu.“

Dr. Auředníček. Z nálezu vidíme, že barva těch elementů nebyla červená, ale

žlutá. A v nálezu nestojí, že měly formu charakteristickou, formu pro krvenky, totiž centralní depresi. Není tu však možnost, že to byly buňky plísňé, nebo buňky obsažené v tekutinách, jichž se užívalo?

Znalec. Ano. Čerstvá krvenka má ve středu takový kotouč, ale jen úpině čerstvá krvenka. Kdyby tomu tak bylo, byla by analýsa krve velmi lehká. Ale jak známo patří k nejtěžším výkonům ohledacím. Krvenky se si jmenují „Rothe Blutkörperchen“ ale de fakto nejsou rudé, nýbrž bledě šedé a žluté. Haematoglobín, když se okyslíčí, stává se červeným. Ale jenom to ohromné množství, ty miliony krvenek do dávají krvi tu červenou barvu.

Co se týče omylu, to by nám p. doktor udělal špatný kompliment, kdybychom nerozeznali krvenky od plísni neb jiných buněk. Takový omyl není možný. My netvrdíme, že je to krev, nýbrž jen s největší pravděpodobností. Kdybychom byli naši řádně zkoušku spektroskopickou, lučební, mikroskopickou i makroskopickou, pak bychom to řekli s největší určitostí.

Dr. Auředníček. Můžete s určitostí říci, že není možno, aby přicházely od něčeho jiného?

Znalec. Kyanid draselnatý jest silně

alkalický, v tom se všechno rozpadá a v ostatních chemikáliích to také není možno.

Mohly by to být snad rostliny, ale jejich buňky nepřicházejí tak izolovaně, nýbrž tvoří celou tkáň; to by bylo velmi vzácným zjevem.

Ani spory nemohly to být, poněvadž nejsou tak stejnoměrné a tak veliké.

Ano my jsme našli na jiných místech oděvu různé skvrny a v nichž hojně elementy rostlinné a to jsem také uvedl.

Předs. Ohledně druhých věcí?

Znalec. Pokud se týče prádla, pátralo se především, zda-li nepocházejí od spermata mužského semene. Použili jsme všech metod a došli jsme k tomu výsledku, že tam nebyl ani 1 element spermatozoidu, nýbrž jen elementy sekretu vaginy, ženských genitálií a některé buňky z lůna a pak některé bílé krvenky v polohnisání, ale žádná spermata. Také v tom sekresu uchovaného chumáčku v tom skříčku jsme nenalezli žádných elementů spermata, jenom výtoků z vaginy.

Dále jsme našli 2 vlasy bleděžluté plavé. Z těchto byl jeden utržen a jeden vypad. Ten měl ještě úplně svěží kořen, ještě na něm byly buňky z míšky a druhý byl přetržen. Co se týče zarůžovělých skvrn, to byla hmota úplně amorfní, beztvárná.

Když jsme přidali kyseliny solné, počala hmota pěnit. Z toho jsme soudili, že je to hmota anorganická, obsahující kyselinu uhličitou, již byl unikající plyn. Poněvadž v obecném životě máme málo uhličitanu, byl to asi uhličitán vápenatý.

Co se týče dalších skvrn, těch temnohnědých, byly činěny veškeré pokusy jako dřívě, ve kterých jsme konstatovali spektroskopická pásma haematoglobinu krve, v temné pruhy zelené, centrální žluté části spektra. Z toho jest určitě souditi, že to byla krev, poněvadž i ostatní zkoušky na krev se zdařily. Podle všech okolností, krev lidská.

Veř. žalobce. Také vám byly zaslány kalhoty, myslím Jandovy; nepocházely skvrny na nich od krve?

Znalec. Ne. Jedna byla od pečetního vosku a druhá od kyseliny dusičné.

Vot. r. Budcius. O nejvyšší pravděpodobnosti tvrdíte, proto že všechny zkoušky nevedly k cili. Kdyby se byly všechny zdařily, mohli byste říci, že to byla určitě krev?

Znalec. Zajisté.

Vot. r. Budcius. Poněvadž se všechny nezdařily?

Znalec. Tedy se vši pravděpodobností.

Znalec docent MUDr. Slavík.

Předs. Řekněte nám, pane doktore, z čeho ty skvrny pocházely?

Znalec. Dle mého mikroskopického, spektroskopického a chemického jest souditi s největší pravděpodobností, že skvrny na předložených kalhotách čís. 1.—4. pocházejí od krve a sice lidské, a to dle toho, že tam byly mikroskopické elementy, zvané červené krvenky. Na svrchní části byly nějakou látkou setřeny; ve spodních vrstvách však byly ty elementy shledány.

Nejprve byly ty seškrábané částečky macerovány a v hořejších vrstvách neshledáno nic. Rovněž jiným způsobem nebylo toho možno dokázati. Za to ve spodních vrstvách po delším macerování rozcupaných vláček došlo se k jakémusi výsledku. Mikroskopickým ohledáním zjištěny žluté, zrnité hrudky, z nichž se podařilo izolovati kulaté, hrboilaté elementy. Tyto byly změřeny a měly velikost 7 mikro. Svou velikostí a svým chováním můžeme je pokládati za krvenky lidské krve.

Dr. Auředníček. Není možné, aby to byly jiné buněčné formy?

Znalec. My jsme neprohlédli jeden, ale na sta preparátů. A všechny elementy nalezené jsme měli, prohlíželi a barvili. Mož-

nost, že by se ty elementy byly zaměnily s jinými tkáněmi, jest vyloučena.

Dr. Auředníček. Kdy byste to mohli říci určitě?

Znalec. Kdyby všechny čtyry zkoušky se zdařily.

Dr. Auředníček. Ale vy jste řekli, že to víte určitě?

Znalec. S největší pravděpodobností, neboť jiné elementy jsou buď větší nebo menší, aneb jiné formy. Řídí se to dle velikosti.

Dr. Auředníček. Můžete to říci určitě?

Znalec. Dle velikosti. Bylo 7 mikro jako krvenky lidské.

Dr. Auředníček. Jaký jest rozdíl mezi lidskou krvenkou a nejbližších ssavců?

Znalec. Jsou velmi malé rozdíly: od sedmi do devíti mikr. Na př. u hovězího dobytka jsou jen o 0.0002 mm. větší.

Dr. Auředníček. Vy jste říkali, že ty látky reaktivny. Je to spolehlivé? To snad potom neodpovídají přirozené velikosti?

Znalec. Tyto preparáty se musí stále pozorovati, jejich forma a jejich změny.

Předs. Co bylo shledáno na kusu hadru?

Znalec. Dva vlasy ženské, jeden přetržen, druhý spadlý. Že byl přetržen po-

znali jsme dle hladkého okraje, druhý měl část kořenovou zaschlou. Shledány stopy hmoty bledé, která jest uhlíčitan vápenatý.

(Přestávka.)

Dr. Auředníček. S! soudní dvore! Soudní znalci podali souhlasné dobrozdání oskvrnách v tom směru, že pocházejí od krve lidské dle elementů. Toto dobrozdání jest nejasné, poněvadž znalci na otázky mé řekli, že elementy jsou krvenky, ale nemohou říci, že pocházejí od krve lidské. V tom je odpor. Jsem v pochybě, je-li to krev či ne. Neměli to přesvědčení, že jsou to krvenky lidské. Navrhuji, dle § 126. tr. ř., aby ohledně skvrn bylo vyžádáno zdání z některých fakult lékařských v zemích na říšské radě zastoupených. Navrhuji tedy, aby přelíčení bylo odročeno.

St. návladní. Dobrozdání je souhlasné, jasné a určité. Říkají-li znalci, že s největší pravděpodobností pocházejí od krve, mohli říci tak proto, poněvadž poslední zkouška nemohla se díti. Oba znalci jsou zvučného jména, takže nemůže býti pochybováno o jich znalosti. Navrhuji, aby přelíčení nebylo odročeno.

Dr. Baxa. Dobrozdání to bylo určité. Oni vysvětlili také, proč říkají s největší

pravděpodobností. Prosim, přidávám se k návrhu st. žalobce.

Dr. Auředníček. Když nebyli v pochybnostech, že to není od pšsně, nýbrž že to jsou krvenky, tedy byli s to říci, jaké. Mám dobrozdání prof. Krattra v Hradci, že to nelze tvrditi, prof. Mautnera (Hlas v obecnstvu: žida!) z vídeňské university, zvěrolékaře světového jména, který nemohl nikterak říci, že by ty skvrny mohly pocházeti od krve. (Huuk, poznámky z auditoria.)

Předs. Já, prosím, abyste se zdrželi všech projevů, to je neslušné, nezpůsobné jinak bych musil dáti síň vykliditi.

Soud se o tom poradí.

Soud odebírá se ku poradě. Po té prohlašuje, předseda:

Návrh p. obhájce, aby bylo vyžádáno dobrozdání lékařské fakulty o tom, zda-li ve skvrnách na kalhotách Leop. Hilsnera shledána krev na sice lidská, a jiných znalců, soud zamítá, protože po náhledu soudu tohoto dobrozdání slyšených znalců prof. Reinsberga a doc. dok. Slavíka není nejasné a není v odporu s nálezem, a dotazováním p. obhájce se dojistá, co bylo třeba, vysvětlilo. —

Ať předstoupí svědkyně

Marie Hilsnerová. (Matka obžal.,
54 let stará, vdova.)

(Generalie, přísaha.)

Předs. Proč jste se stěhoval do Vel.
Meziráčů?

Sv. Já jsem dostala od města výpověď,
že patřím do Meziráčů.

Předs. Kdy?

Sv. Když se to stalo.

Předs. Máte něco proti Hilsnerovi?

Sv. On byl ke mně upřímný.

Předseda poučuje svědkyni, že se může
vzdát, jako nejbližší příbuzná svědectví.

Předs. Můžete svědčít a nemusíte. Vzdá-
váte se svědectví?

Sv. Já bych raději nesvědčila.

Předs. Nechcete svědčít?

Sv. Ja, prosím byla stonavá, nemohu
nic vědět.

Předs. Nechcete tedy svědčít?

Sv. Ne.

Předs. Teď sem přijde svědek Frant.
Skála, obuvnický pomocník v Poiné.

(Generalie, přísaha.)

Předs. Znáte Hilsnera?

Sv. Ano.

Předs. Jak dlouho?

Sv. Co je v Poiné.

Předs. Jak dlouho je to?

Sv. To je dávno, od maličkosti.

Předs. Chodil jste s ním často?

Sv. Často.

Předs. Byl jste s ním důvěrný? Chodil
jste k němu do bytu?

Sv. K němu jsem chodil. On ke mně
málo.

Předs. Co víte o něm? Má zvláštní ná-
klonnost k ženským? On rád chodil za žen-
skými?

Sv. On je za nimi celý blázen.

Předs. Víte něco určitého?

Sv. Měl holku ve Žďáře, co jsme tam
šli dělat.

Předs. Jak se jmenovala?

Sv. Benešová.

Předs. Kde byla?

Sv. Sloužila ve Žďáře.

Předs. Pamatujete se na škaredou
středou?

Sv. Nepamatuji.

Předs. Tenkrát před svátky?

Sv. Ne.

Předs. Kde jste byl? Co jste dělal?

Sv. To jsem byl u Škaredy, ševce.

Předs. Nemluvil jste s Hilsnerem?

Sv. Ne.

Předs. Viděl jste u něho nějaký nůž?

Sv. Jen malý kapesní. Větší ne.

Předs. Vy jste švec a když nemáte práci, nádeničíte?

Sv. Ano.

Předs. Nebyli jste spolu ve Žďáře?

Sv. Ano, na dráze.

Předs. Kdy pak to bylo?

Sv. Loňského roku.

Předs. Který čas?

Sv. V létě.

Předs. Jak dlouho?

Sv. V pondělí a v sobotu jsem šel domů a Hilsner tam zůstal 2—3 dni ještě.

Předs. Neviděl jste u něho hůl?

Sv. Nosil, se zobákem.

Předs. Jak vypadala?

Sv. Žlutá jako vosk, okolo měla plíšky.

Předs. Nebylo na ní nějaké znamení?

Sv. Nevím.

Předs. Není to taková hůl?

Sv. Taková byla, ale měla ty součky červené.

Předs. Je to jeho?

Sv. To nemohu říci. Taková byla. Jen součky měla čerstvé, červené.

Předs. Neměla ten hák jinší?

Sv. To se nepamatuji.

Předs. Neznal jste Anežku Hružovu?

Sv. Ne.

Předs. Nevíte, jestli ji znal Hilsner?

Sv. Slychal jsem, že ji pronásledoval.

Předs. Koukal se jí do očí. Snad si ji chtěl namluviti.

Sv. Snad.

Předs. A co jste slyšel?

Sv. Že ji znal.

Předs. Také, že chodí až k Prochalovům?

Sv. Ano.

Předs. Jen do dveří?

Sv. To já nevím.

Předs. Až do sednice?

Sv. To sotva.

Předs. Z čeho to povstalo?

Sv. To já nevím.

Předs. Znáte oděv Hilsnerův?

Sv. Ano.

Předs. Měl více obleků?

Sv. Zelené šaty, potom modré, potom jedny tmavohnědé ve Žďáře na té dráze. Ty už byly špinavé a zašíváné.

Předs. Byly šedivé?

Sv. Ano, ale víc do černa.

Předs. Neměl černé?

Sv. To měl tyhle nové!

Předs. Jak jste to řekl: „Zašíváné?“

Sv. Byly pochatrné. Měl je sflikované.

Předs. Měl celý takový oblek?

Sv. Celý.

Předs. Jak vypadal kabát?

Sv. Z jednoho kusu.

Předs. Jaký měl límec, jiný?

Sv. Nevím.

Předs. Co měl ještě?

Sv. S takovou kožešinou, s plišem kolem krku a rukávu.

Předs. Co ještě?

Sv. Bílé kalhoty.

Předs. Docela bílé?

Sv. Světlé.

Předs. Ne přece jako podlíkačky?

Sv. Ne.

Předs. Porculánky?

Sv. Ne, o něco světlejší než tyhle ty?

Předs. Kdy je nosil?

Sv. Doma.

Předs. Na ulici ne?

Sv. Taky v sobotu na šábes. Ty nebyly flikované.

Předs. Kdy jste je viděl naposled?

Sv. To já nevím.

Předs. O Vánocích 1898?

Sv. Ano.

Předs. A ty černé?

Sv. To měl na velikonoční svátky akorát nové.

Předs. Kdy jste pracovali ve Žďáře? Loni v létě?

Sv. Já se nepamatuji.

Předs. Šli jste pohromadě?

Sv. Ano.

Předs. Jak to přišlo, že jste tam šli?

Sv. On mě donutil. Přišel z vandru a tam si to objednal. Přišel ke mě, že budeme mít 1 zl. 20 kr. denně a tak jsem šel. Přišel v pondělí dopoledne a odpoledne jsme šli pryč.

Předs. Proč tam šel?

Sv. Zkrže tu jeho holku.

Předs. Benešovou?

Sv. Ano.

Předs. Byli jste přijati?

Sv. Ano.

Předs. Chodili jste spolu — do vesnic?

Sv. Já jsem málo chodil, on šel každý večer do města.

Předs. Na procházky, na výlety jste nechodili?

Sv. On chodil.

Předs. Znal jste tu Benešovou?

Sv. Ano, sloužila také v Polné.

Předs. Tam si s ní udělal známost?

Sv. Ano.

Předs. Co se ještě přihodilo ve Žďáře? Spadl prý na něj balvan veliký?

Sv. On byl dost veliký. Taková plotna a byla podepřena na straně jedním menším.

To bylo, jak se zasypávaly „damy“ — náspsy.
Mělo to svah.

Předs. Jak to bylo?

Sv. Víc „šrekou“.

Předs. Půda byla sypká?

Sv. Hlína s kamením. Ten kámen ležel na svahu a byl podepřen tím menším kamenem, aby nesjel. My jsme ho chtěli vydobytí a smeknouti dolů.

Předs. Co bylo dole?

Sv. Louka a potok. Tam byli zedníci a chtěli ten kámen. Měli jsme ho roztlouci na menší kusy. On tam (Hilsner) štoural železnou tyčí.

Předs. Čí byla?

Sv. To byla těch pánů, co jsme tam dělali.

Předs. Vy jste říkal, že to byl vaše tyč.

Sv. On s ní dělal víc. Tak jsme ten kámen odstrčili, on se chtěl uhnout a zakopl a upadl a válel se a kutálel se až na tu louku a při tom si odřel kotníky na pravé ruce a na noze palec.

Předs. Nic víc?

Sv. Nic víc.

Předs. Prý nos?

Sv. Ne.

Předs. Žádná krev mu netekla? Neměl rozbitý nos?

Sv. Netekla, já nic neviděl.

Předs. A když se skutálel dolů?

Sv. Tak se mu smáli.

Předs. A co dělal dále?

Sv. Stál a styděl se, začervenál se.

Předs. Z těch odřenin mu netekla krev?

Sv. Netekla. Měl to jen zamokvalé jako voda.

Předs. On říká, že mu tekla silně z nosu, že šel k potoku a umýval se?

Sv. Žádná krev mu netekla.

Předs. Jeden svědek říká, že měl Hilsner na nose stroupek. To nevíte?

Sv. Já se nepamatuju.

Předs. Krev mu netekla?

Sv. Zcela jistě ne. Ani z nosu, ani z ran.

Předs. Nevypravoval to nikdy, že by ho byl balvan zabil?

Sv. Jen Ant. Dvořáčkovi.

Předs. Jinému ne?

Sv. Žádnému.

Předs. Vypravoval prý to u Maxe Aufrechta.

Sv. Já se nepamatuju.

Předs. Vypravoval, že mu tekla krev?

Sv. To já nevím.

Před. Vy jste řekl, že jste mu tu tyč půjčil?!

Sv. Já nevím.

Před. Jak pak daleko se pohybovala ta plotna?

Sv. Daleko ne, jen dva kroky.

Před. To poranění pocházelo od té plotny, nebo od kamení?

Sv. Od „šutru“.

Před. Nechodili jste spolu do školy?

Sv. Já do české, on do židovské německé.

Před. To jste spolu chodívali. Byl rozpustilý?

Sv. Někdy byl rozpustilý, někdy zlý. Často se pral.

Před. Děvčata škádli?

Sv. Ano.

Před. Hned jako zák?

Sv. Já nevím.

Před. Koukněte se na ty kalhoty.

Sv. To jsou jeho kalhoty.

Před. Dle čeho to poznáte?

Sv. Dle barvy.

Před. Nosil je ve Žďáře?

Sv. Tyhle tam neměl.

Před. Jaké tam měl?

Sv. Zelenavé a tmavě hnědé.

Před. On žádné hnědé neměl?

Sv. Měl ještě takové hnědé.

Před. Do šediva. Byly bílé?

Sv. Nohavice měl široké, dole ovykl.

Před. Byly tak trochu šedivé? Tmavé?

Sv. Do hněda.

Před. Tyhle tam neměl?

Sv. Ty měl doma.

Před. Kdy jste se viděli naposled?

Sv. Nevím.

Před. Ty ve Žďáře byly štrafované?

Sv. Ano, tyhle ale Hilsner neměl.

Před. Vy jste říkal, že na vás nějaký pán vyzvídal.

Sv. Ke mně žádný nepřišel.

Před. Jestli prý se poranil?

Sv. Ano. To byl jeden z Vidně a snad ze Žďáru, že prý mně tam viděl.

Před. Jak se jmenoval?

Sv. Nevím.

Před. Mluvil česky?

Sv. Ano.

Před. Co se vás ptal?

Sv. Jestli je to pravda, že mu tekla krev.

Před. Kdo byl při tom?

Sv. Nevím.

Před. Kovář Klusáček?

Sv. To jsem byl na obecní radě. Ten

mluvil německy, je tady v sni, má trochu bolavé oči.

Předs. Tak tyhle světlé kalhoty jste tam neviděl?

Sv. Ne.

Předs. V Polné je nosil?

Sv. Ano.

Vot. r. Pešek. Jestli pak jste někdy slyšel, že si namlouvá Hružovou?

Sv. Ano.

Vot. r. Pešek. Kdy?

Sv. Bylo toho plné město.

Vot. r. Pešek. Dříve?

Sv. Až teď, dříve ne.

Předs. Že prý na ni koukal, jakoby ji chtěl probodnouti očima?

Sv. Já nevím.

Dr. Baxa. Co vám chtěl ten člověk z Vidně a ze Žďáru?

Sv. To byli dva. Jeden Čech a jeden Němec.

Dr. Baxa. A co chtěli na vás?

Sv. Abych mu udělal perka. Viděl mne ve Žďáru.

Dr. Baxa. Co se vás ptal?

Sv. Jestli mu tekla z nosu a z huby krev.

Dr. Baxa. Jak se jmenuje? Byl někdy v Polné?

Sv. Byl.

Dr. Baxa. Neshtěl na vás nic jiného?

Sv. Ne.

Dr. Auředníček (k svědkovi) Vy říkáte, že měl zelený a tmavohnědý oblek?

Sv. Ano.

Dr. Auředníček (k presidiu). Já prosím, aby bylo konstatováno, že v protokole 17ho dubna řekl: „Měl pak bělavé kalhoty, které nosil ve Žďáře“.

Předs. To se mylí, on se vůbec mylí. (Čte zmíněnou výpověď). „Nebyla to kožešina, bavlněný plyn. Pak bledé kalhoty, které r. 1898 o Vánocích jsem viděl.“

Sv. Já nevím, jak bych to mohl říci.

Předs. „Pak zelené, jedny modré, dobré, černé.“

Obh. Neřekl jste to? Sám jste to řekl. Svědku, znáte Anež. Hájkovou, švadlenu v Polné?

Sv. Ano.

Obh. Pamatujete se, že v srpnu neb v červenci šel jste s Hilsnerem do Nížkova lesem?

Sv. Ano.

Obh. Potkali jse ji?

Sv. Ano.

Obh. Nepamatujete se, zda-li by ji byl Hilsner něco dělal, objímal?

Sv. Nevím. Byl jsem na velké straně, on šel s ní napřed. Povídal, že by to byl (nechce mluvit dále — vybidnut doloží) dobrý na ní. (Veselost.)

Porotce p. Vančura: Svědku, vy jste chodil s Hilsnerem; kouřil?

Sv. Ano.

Por. Vančura: Chodili jste k muzikám? Kolik pak denně vydělal?

Sv. Asi 95 kr.

Por. Vančura. Kolik utrácel?

Sv. To nevím.

Por. Vančura. Peníze měl vždy?

Sv. Ano.

Předs. Hilsnere, co říkáte?

Hilsner. Měl jsem zelené šaty, a pak tamtyhle kalhoty, když jsem tam pracoval, jiné žádné, v šedých jsem pracoval.

Předs. To se nezdá. Byly byly roze-drány. Nosil jste kameny a látka je pěkná. Svědek tvrdí, že jste chodil v jiných běla-vých — stráfovaných.

Poranil jste se na nose a na ruce; krev jste si utřel o kalhoty, jak jste pravil. On tvrdí, že ne. Krev u vás neviděl. Nebyl jste u studánky se umývat. Svědku, řek-něte mu to do očí!

Sv. Žádná krev ti netekla; jen kotnky jsi si odřel.

Předs. Jest tu p. redaktor „D. Volks-blattu“ Hans Schwer?

(Předstoupí; generalie, přísaha.)

Svědék (vypovídá německy). Deutsch. Volksblatt byl konfiskován pro článek o Kurz-weilovi, a Kurzweil na nás podal žalobu, tak jsem se odebral do Polné, abych si zjednal důkazy a pak jsme jeli s p. Šicem a p. Novotným do Meziříčí k tomu Mori-covi Hilsnerovi, abychom se něco dověděli. Dověděli jsme se málo, ale povídal, že ten Beran spal 29. března u Hilsnerů a že ho viděli různí lidé.

Předs. Můžete je jmenovati?

Sv. Ano.

(Jmenuje předsedovi řadu svědků.)

Předs. Už dosti, my nepotřebujeme všechny.

Dr. Auředníček. Vy jste tvrdil, že bratr Leopolda Hilsnera byl úplně střízlivý, ale ve vašem článku stojí, že první sklenici vypil chtivě, při druhé byl vesel, po třetí byl již rozjařen a byl mnohomluvný. Vy jste ho opil! Vy jste to v článku tom po-tvrdil.

Sv. To není pravda. Víte, p. doktore, že ten celý článek byl „Frotzelei“? Ve Vídni jest něco podobného zcela možno.

Chlapec byl rozjařen a v tomto stavu byl hovorný, ale opilý opravdu nebyl.

Dr. Auředníček. Ale vy jste mohl s tím článkem na čtenáře veliký vliv učiniti. Myslím, že v takovém vážném případě taková „Frotzelei“ nebyla na místě.

Předs. Páni porotcové nemají žádnou otázku?

Hilsnere, rozuměl jste tomu?

Co tomu říkáte?

Hilsner. Nic.

Předs. Ať sem přijde svědek p. Bedřich Novotný, továrník z Polné. (Generalie, přísaha.)

Předs. Vy jste prý s tím žurnalistou z Deut. Volksblattu byl ve Velkém Meziříčí. Byli jste u toho malého Hilsnera a chtěli jste na něm něco vyzvědět?

Sv. Já jsem vlastně dělal tlumočnicka. Oni měli nějaký soud s tím košerákem Kurzweilem a chtěli se informovati pomocí toho Šice, poněvadž on měl na malého Hilsnera velký vliv, myslil, že mu všechno poví. On je mým známým — ten redaktor — byl dvakrát v Polné.

Předs. Dříve jste ho neznal?

Sv. To jsem ho poznal následkem té vraždy v Polné v hostinci. Šice si vzal s sebou proto, že má ten Isim k němu dů-

věru. Mně žádal, abych s ním jel, protože pan Šic neumí německy a on česky. Přijedeme tam. Byli jsme v hostinci u Špinará. Pan Šic potom cdešel.

Předs. Snad pro Hilsnera?

Sv. Nevím. Přišel teprve po 2. hod. U jednoho stolu seděl já se Schwerem a u druhého pan Šic s tím Hilsnerem. Bylo to před polednem k 10. hodině. Mnoho jsme neslyšeli.

Předs. Oč se jednalo?

Sv. Mluvíli všelicos, mnoho jsem neslyšel.

Předs. Něco jste přece musil slyšeti. Vždyť jste něco říkal p. Schwerovi.

Sv. Oni myslili, že bude něco slyšeti, a že já mu to přeložím. Šic mluvil o tom Beranovi a Hilsner řekl, že u nich přenocoval. Pak se ho ptal skrze Kurzweila. To řekl, že ne, to zapíral. Hoch musil býti naveden, protože to později o Beranovi popíral, a pak zase řekl, že u nich spal. Šic pak říkal: „Viď, Isime, Polda to neudělal?“ A on řekl: „Ale kde pak! — Ten, co to udělal, ten už je dávno z Polné pryč.“ —

Předs. Vy jste tedy jen přeložil, že 29. neb 30. března u nich přenocoval, a Kurzweila že nezná? Byl Isim opilý?

Sv. Co já jsem viděl, ne.

Dr. Auředníček. Jak to přijde, pan Schwer pravil, že prý tehdá řekl bratr Hilsnera, že byl Kurzweil u nich dva dni před tím, a vy pravíte, že Kurzweila neznal?

Sv. On později zapíral všechno. Řekl, že u nich Beran nespál a pak zase opakoval, že spal. Vůbec to všechno pletl. Nejdříve to přiznal, pak to zapřel a pak to zase přiznal.

Dr. Auředníček. To se pak řekne všechno.

Dr. Baxa. Ale on nebyl opilý.

Předs. Hilsnera, co vy?

Hilsner. Tolik, že u nás nespál, že se musí mýlit.

Sv. Ještě povídal Isimovi, že to musil býti dříve puštěn z arestu.

Předs. Soud se poradí stran předvolání svědků.

(Soud se odebrává k poradě.)

Svěd. Hynek Beran, 27 let, * v Modletíně, israel. svobod., přfruč, trestán byl v Polné 10 dní.

Předs. Vy jste byl odsouzen. Jak to bylo?

Sv. 18. března večer o 7mé hod. přišel jsem do Polné, máje bolavé nohy, na čet. stanici, odkud mne odvedl četník k soudu. Odsouzen jsem byl 20. března na 10 dní.

Předs. Kdy jste trest nastoupil?

Sv. Hned 20. dopol. v 9 hod. Měl jsem býti 30. v 9 hod. propuštěn. 30. března byl jsem u p. rabína se poděkovat, kde jsem potkal Hilsnera se dvěma mladíky.

Předs. Znal jste je?

Sv. Neznal.

Předs. Kde jste se setkal s Hilsnerem?

Sv. U Úzké ulice do židovského města. Ptal se mne, jsem-li propuštěn. Já řekl ano. Já šel do hostince k „Orlu“ a 31. března šel jsem do Něm. Brodu do nemocnice.

Předs. Co vám říkal Hilsner, když jste byli spolu ve vězení?

Sv. Že dostal 24 hod. k vůli nějaké dívce. — Já se té dívce musím pomstit. — „Co bys z toho měl? Oplétání“ povídal jsem. Za týden přišli dva pomocníci do nemocnice a vypravovali, že se stala v Polné rituelní vražda. Já jsem řekl: „To nebyla rituelní vražda, ale z pomsty. Oni odešli a udali to na četnické stanici. Byl jsem tam povolán a udal, jak jsem to řekl.“

Předs. Co povídal ještě Hilsner?

Sv. Že má 6 zl. týdně.

Předs. Neříkal, kde bude jísti přes svátky?

Sv. U tety.

Předs. O matce se nezmiňoval? 30tého jste ho potkal. Co jste pozoroval na něm?

Sv. Nepovšíml jsem si toho.

Předs. Kdy jste přišel do Něm. Brodu?

Sv. 31. března.

Předs. Jaké pak měl šaty Hilsner?

Sv. Světlé do šeda, kabát do hněda.

Předs. Na hlavě?

Sv. Nevšíml jsem si.

Předs. Kdo šel s ním?

Sv. Já je neznal.

Předs. Jak vypadali?

Sv. Jeden měl nos do oválu, širší ústa.

Předs. Jaký oblek?

Sv. Tmavě hnědý kabát.

Předs. Jak stár?

Sv. Okolo 20 let.

Předs. A druhý?

Sv. Měl do šeda kabát a kostkované kalhoty.

Předs. Dříve jste povídal jináč. Co měl na hlavě?

Sv. Měkký hnědý klobouk do tmava.

Předs. Vy jste říkal světlý! Jaký byl v obličejí?

Sv. Silný, do oválu, blond.

Předs. Jak vlasy střiženy?

Sv. Šístky.

Předs. Tedy jako Pepci?

Sv. Ano.

Předs. Jaké měl oči, pysky, ústa?

Sv. Ústa široká, pysky vyšpulené.

Předs. Vousy?

Sv. Mně se zdá, že ne.

Předs. Mluvil s vámi?

Sv. Ne.

Předs. Znáte Berth. Frieda?

Sv. Neznám. Když jsem šel z Polné 31. března o deváté hod. ráno u brány vypracovala stará žena, že se jí ztratila dcera a žena ta plakala.

Předs. Kdy jste vystoupil z trestnice?

Sv. 30. března.

Předs. Jak pak se jmenuje ten strážník?

Sv. Bosák.

Předs. Je prý hodný, pouští dřive?

Sv. Naopak. Huboval mne, že jsem tam zůstal.

Předs. Nepustil Hilsnera dřive?

Sv. Ne!

Předs. Neodpustil mu 12 hod.?

Sv. Ne.

Předs. Noclehoval jste někdy s Hilsnerem?

Sv. Ne.

Předs. U nich prý jste nocoval?

Sv. Není to pravda.

Předs. Fried, celá řada svědků vás viděla. Byl prý jste Hilsnera?

Sv. Nebyl.

Předs. Jak jste byl dlouho v nemocnici?

Sv. Do 18 dubna.

Dr. Baxa. Proč pak jste neřekl Bosákovi, že musíte v Polné ve vězení zůstat, poněvadž přišla zpráva od c. k. krajského soudu v Chrudimi, že budete v nějaké věci vyšetřován?

(Nyní čte předseda dopis, který byl zaslán z Polné, v němž se žádá, aby se oznámilo, může-li býti Beran propuštěn, nebo dodán do Chrudimi.)

Dr. Baxa. Na co jste byl nemocen.

Sv. Měl jsem vyrážku na těle.

Dr. Baxa. Vy jste fantasíroval, jevil nepokoj.

Sv. Ne. Byl jsem jen rozčilen, že jako zachovalý člověk mám býti do nějaké věci zapleten. Pane doktore! „Četl jsem včera v Politice, že jsem byl vícekrát trestán, já se od nikoho urážet nedám, já tu mám Národní Politiku veškerou.“

Předs. Soud se usnesl, aby oni uvedení svědci byli slyšeni.

Dr. Baxa. Ať tedy počká tu Beran do zítřka, až svědci přijdou.

Dr. Auředníček. Když byl Hilsner s vámi

ve vězení, nevypravoval vám o Benešové? Řekl, co by byl udělal, kdyby ho byla chtěla?

Sv. Že by se byl dal pokřtít.

Dr. Auředníček. S kým jste to tehdy šel, když vás Beran potkal?

Sv. Šel jsem s Dvořáčkem a s druhým nevím.

Dr. Auředníček. Kdo nosí vlasy tak zastřižené?

Sv. Zelinger, Leixner také.

Dr. Auředníček. Jest-li některý svědek jest tu, ať ta konfrontace jest hned.

Předs. Nejsou zde.

Porotce X. Vy jste si ve vězení tykali s Hilsnerem?

Sv. On začal tykat.

Porotce. Když jste byl v Polné, měl jste tyto šaty?

Svěd. Anna Benešová, služka z Polné (Generalie.)

Předs. Máte na něho zášť?

Sv. Velkou zlost, protože mě pořád pronásledoval.

Předs. Vy jste se dala pronásledovat. — Ale ne takovou, aby Vás to svádělo ke křivému svědectví?

Sv. Ne — on mě moc pronásledoval.

Předs. Ale nevydala byste proň křivé svědectví. Máte jen zlost?

Sv. Kdyby se tohle nebylo stalo, nevím, co by mi udělal; já jsem se ho bála, jak mně vyhrožoval.

Předs. Ale křivé svědčítí proti němu nechcete?

Sv. To ne.

Předs. Tak budete přísahati.

(Přísaha).

Předs. Jak pak jste se s ním seznámila? Kde?

Sv. V Polné.

Předs. Jak pak?

Sv. Sloužila jsem tam.

Předs. U koho?

Sv. U Poláčků.

Předs. Měla jste s ním bližší známost?

Sv. Měla.

Předs. Jak pak se k Vám choval? Zacházel s Vámi moudře, netropil nic neslušného?

Sv. On chtěl, abych s ním pořád mluvila; když jsem s ním nechtěla mluvit, říkal, že nebudu ani týden na živu, že mě zabije.

Předs. Zastřelí?

Sv. Že mě zastřelí.

Předs. Vy jste se bála?

Sv. Potom jsem se bála.

Předs. Udala jste to?

Sv. Hned ne, až později.

Předs. Pak bylo vyšetřování zastaveno. Netropil s vámi něco nerozumného, co by ukazovalo na jeho nerozum?

Sv. O, on měl dobrý rozum!

Dr. Auř. Vy prý jste ho jednou následovala do jeho bytu a zůstala tam s ním.

Sv. On mne pronásledoval.

Dr. Auř. Ale vy jste přece šla?

Sv. On mně vyhrožoval, že mne nechá zavířt do arestu.

Dr. Auř. Byla jste u něho celou noc?

Sv. (Kývá.)

Předs. Radši k němu, než do arestu. Vy jste byla také ve Žďáře?

Sv. On chodil za mnou.

Předs. A chodili jste na procházku?

Sv. Ve Žďáře.

Předs. Byli jste na procházce? On vás vyzýval? Vy jste s ním šla?

Sv. Vyzýval. Já jsem s ním přece potom promluvila.

Předs. Co vy tomu říkáte?

Hilsner. Já jsem s ní měl známost plný rok. Ona se mnou začala sama mluvit.

Sv. Já jsem sama nezačala, on začal.

Hilsner. Já za ní chodíval do Schützen-
dorfu.

Předs. Vy jste tam také sloužila?

Sv. Jo. Ale já jsem ho nezvala.

Předs. On za vámi přišel?

Sv. Já říkala, aby nešel a on povídal, že mě zastřelí. Chodil kolem a když nechtěl odejít, tak jsem s ním promluvila, aby mi nedělal hanbu, aby odešel.

Předs. Hilsnere!

Hilsner. Kdyby nechtěla, oak bych ne-shodil.

Předs. Choval se moudře? Netropil ne-rozumné věci?

Sv. Ne.

Předs. Tak jděte!

Přečte se protokol číslo 23. Aloisie Brichtové. (Viděla Hilsnera 29. směrem k můstku, měl tmavý oblek.)

Předs. Máte něco Hilsnere?

Hilsner Nic.

Předs. Čís. I. 24. Marie Brichtové (O téže okolnosti).

Předs. Hilsnere, máte něco?

Hilsner. Nic.

Čte se protokol Antonína Dvořáka, obuvníka v Polné. (Viděl Hilsnera, 29. března k Božím mukám, měl tmavé šaty.)

Předs. Hilsnere!

Hilsner. To jsem měl modré šaty.

Čte se protokol Adolfa Skály, hrn-

čírského v Polné. (Slyšel v židovské škole, jak se matka hádala s Hilsnerem a řekla mu k....., raubíři, zabijáku.)

Předs. Hilsner?!

Hilsner. To jsme se pohádali s bratrem.

Čte se protokol čís. 84. Maxe Au-frechta, obuvnického v Polné.

(Viděl tehdá Hilsnera v modravých šatech.)

Předs. Hilsnere, máte něco?

Hilsner. Nic.

(Čte se protol Jana Procházky, ná-denníka v Kyjově.)

Viděl 23. března v Březině mladíka žida.

Předs. Hilsnere!

Hilsner. Nic.

Čte se čís. protokolu 105. Kašpara Brabce, obuvníka z Polné. (U něho se Hilsner učil, byl velmi nepořádný).

Předs. Hilsnere. co máte?

Hilsner. Nic.

Čte se protokol Ign. Zateřpálka, obuvníka z Polné. (Hilsner byl u něho v-čení a byl nepořádný).

Předs. Hilsnere, máte něco?

Hilsner. Nic.

Čís. 109. Protokol Anež. Hájkové, švadleny v Polné.

(Potkala několikrát v Březině muže v zelenavém šatu, chtěl jí bráti okolo krku, ptal se jí pořáde, jeli svobodná, bála se, pak už chodila jinudy, potkala ho v Polné a řekli jí, že je to Hilsner).

Předs. Co máte Hilsnere!?

Hilsner. Tamtudy jsem chodíval do Žďáru, to nezapírám. Jednou jsem potkal jednu ženu a ptal jsem se jí na cestu.

Předs. Bral jste ji kolem krku?

Hilsner. To nevím.

Čte se protokol Františka Neubauera, dělníka v Polné. (Praví, že byl Hilsner v rozpacích, když mluvili o vrahovi.)

Předs. Hilsnere, co máte?

Hilsner. Ano, vedl mě na Radnici. Jest-li by mi to řekl, nemohu se pamatovat. Možná, že mi to řekl.

Předs. Bylo vám nevolno?

Hilsner. Když mi to tak říkali před lidmi, tak jsem byl zardělý.

Předs. Díval jste se jen po očku?

Hilsner. Já se nemohu pamatovati.

Čte se protokol Karla Tauera, obuvníka v Polné.

Předs. Hilsnere!

Hilsner. Nic.

Čte se protokol Josefiny Novákové, služky v Polné. (Koukal po ní.)

Předs. Hilsnere, máte něco?

Hilsner. Nic.

Čte se protokol Dvořáka, obchodníka v Polné. (Vypovídá o psu, který poznal místo vraždy.)

Předs. Máte něco, Hilsnere?

Hilsner. Nic.

Čte se protokol Karla Klusáčka, polního hlídače v Polné. (O témže, co Neubauer).

Předs. Hilsnere, máte něco?

Hilsner. Nic.

Čte se protokol Mathyldy Hyčmanové, Filomeny Brožové, Bedřišky Brožové, Anastasie Vomelové, Kateřiny Pojmanové, Josefa Řeháka, Jana Zvoníčka, Marie Bernardiové, Josefa Dvořáka, Marie Novákové.

Předs. Co tomu říkáte Hilsnere?

Hilsner. Nic.

Předs. (Čte stav pozůstalosti Anežky Hružové.)

Prohlašuji líčení za skončené a ustanovuji další líčení na zítřek v 7 hodin.

Líčení skončeno o 3. hodině.

Čtvrtý den líčení.

Předseda zahajuje líčení o 7. h. ranní.

Před. Dostal jsem přípis od spolku stenografů Gabelsbergerových. Poněvadž zde byla řeč o tom, že prý jeden náš stenograf hledal pomocníka v Praze, a byla řeč o tom, že nemohl spolku nalézt, žádá týž spolek v tomto přípise, abych soudu oznámil, že spolek ten stává a svá sezení odbyvá.

Pan zapisovatel přečte protokol o ohledání Anežky Hružové.

Zapisovatel čte protokol sepsaný dne 1. dubna.

Předstupuje znalec pan MUDr. Alois Prokeš.

Před. Pane doktore, řekněte nám na základě pitvy, jaké rány jste shledal, jakým způsobem povstala smrt a čím byly rány způsobeny.

MUDr. Prokeš. Za příčinu smrti považuji a tvrdím, byla řezná rána na krku s levé strany na pravo asi 8 cm. dlouhá s ostrými a hladkými okraji, způsobená nástrojem delším, silným, ostrým. Šla (ukazuje) z leva až do prostředka chrustavky prstencovité. Veskrz nešla, poněvadž na druhé straně byly cévy zachovalé, pouze krkovičky a vena iugularis byly průřiznuty.

Rána byla, když se srazila hlava 8 cm., když ležela zpátky 5 cm. Ve středu bylo viděti přečnivající chrupavku. Rána šla až na páteř a všechny měkké části byly průřiznuty.

Před. Z toho soudíte, že byl nůž velmi ostrý?

Znalec. Ano, chrustavka je velmi tuhá.

Před. Jaká je to rána?

Znalec. Způsobuje za takové okolnosti u každého člověka smrt, poněvadž je průřiznuta hlavní céva jdoucí od srdce a krev se musí vyvaliti proudem a stříká na všechny strany, poněvadž je to ohromný proud, vůbec nejsilnější céva.

Před. Jaký je účinek?

Znalec. Krev se vyvalí. Srdce přestane pracovati. To jde náramně rychle.

Před. Smrt nastane?

Znalec. Následkem vykrvácení, velmi brzy.

Před. To je jediná příčina smrti?

Znalec. Ano.

Před. Co pak jiné rány?

Znalec. Na krku byla strangulační rýha více na pravé straně, na levé snad byla vtažena do rány. Rýha je na pravé straně, řiznutí na levé.

Před. Čím byla udělána?

Znalec. Tenčím provázkem, silným špagátem.

Předs. Jak to přijde, že byla jen na jedné straně?

Znalec. Tím, že možná dřívě byla na krku stažena, a pak teprve řiznuta. Rána jest těžká, ale ne smrtelná.

Předs. Ta první byla naprosto smrtelná?

Znalec. Ano.

Předs. Vy jste byl při nalezení mrtvol? Viděl jste, jak asi byla řiznuta, jak to bylo uděláno?

Znalec. Já si to představuji, že musila ležeti obličejem k zemi; pachatel že jí pozvedl levou rukou trochu hlavu a pravou rukou řez provedl. Byla obrácena k zemi.

Předs. Já jsem myslel, že pachatel musil býti levákem, teď vidím, že ne. Proč myslíte, že byla obrácena k zemi?

Znalec. Poněvadž by se musila najítí krev. Proud se vyvalil s ohromným množstvím a stříkal by vše strany, avšak na stromkách nebylo nic a na těle též nic.

Předs. Jaké rány jste ještě našli?

Znalec. Ty byly tupým klackem, nebo kamenem. Mohly býti způsobeny kolem ležícím kamením. Nedá se to určitě tvrditi,

bylo jich osm. Káže jen prasklá, okraj zhmožděný, ostrý, ale ne hladký.

Předs. Nalezli jste ještě struktury?

Znalec. Ano.

Předs. Jak hluboko sahaly?

Znalec. Až na lebku.

Předs. Byla okrotice poružena?

Znalec. Nebyla.

Předs. Jaké to byly rány?

Znalec. Celkem dohromady těžké.

Předs. Jednotlivě.

Znalec. Jen lehké.

Předs. K vyhojení?

Znalec. Ano.

Předs. Jak brzo by se vyhojily, kdyby jiných nebylo?

Znalec. Při řádném léčení do 20 dnů.

Předs. Jaké rány jste ještě našli?

Znalec. Dále byla ještě jedna rána na levé ruce.

Předs. (čte z nálezu).

Znalec. Ano, na levém lokti, byla dlouhá asi 12 cm., široká 3 cm.

Předs. Čím byla způsobena?

Znalec. Nějakým klackem tak zvaná podlitina krevní. To byla lehká rána.

Předs. Jaké barvy?

Znalec. Do modra nebo do fialova.

Předs. Byla udělána klackem?

Znalec. Na každý pád delším.

Předs. A že byla tak dlouhá?

Znalec. Možná, že zdvihla a nastavila ruku, když byla tlučena kameny.

Předs. Ano, to je možné. Mohla býti způsobena touhle holí? (Ukazuje hůl Hilsnerovu.)

Znalec. Ano.

Předs. Jaké rány jste ještě našli?

Znalec. Čatné rány na prstech, na předloktí levé ruky; to byly strangulace následkem košile; na prstech byly oděrky, na dvou prstech byly asi dvě rány posmrtné, poněvadž byly to extorziace bez reakce. Na pravé ruce byly také strangulace od košile.

Předs. A na povrchním kloubu malíčku?

Znalec. Zaschlá povrchní odřenina a pak ještě na jednom místě.

Předs. (čte dále z nálezu).

Znalec. Ano, na hřbetní ploše.

Předs. (čte z nálezu). Co to bylo za ránu?

Znalec. To byla také postmortální.

Předs. Koukněte se na ten provázek, mohla býti od něho rýha strangulační?

Znalec. Ano.

Předs. Co jest uprostřed provázku?

Znalec. Přefříznut.

Předs. Byla mrtvola čerstvá? Kdy byla pytva?

Znalec. V sobotu odpo. o půl třetí.

Předs. Dle průvodní žaloby byla Anežka Hružová zsvražděna v té době, kdy se ztratila — ve středu, Od středy do soboty byla by mrtvola čerstvá, bez hniloby?

Znalec. Na to mělo vliv chladné počasí.

Předs. Byly v noci přímrazky?

Znalec. Ano.

Předs. Jak byla ta mrtvola?

Znalec. Byla přikryta as 5ti smrčky.

Předs. Mohla býti čerstva 3 dny — z toho soudíte?

Znalec. Mrtvoly vykrvácené zachovávají čerstvost.

Předs. Byla úplně vykrvácena?

Znalec. Ano.

Předs. Kolik jste našli krve v těle?

Znalec. V pravém srdci několik kapek, překrvení venosy v mozku samém.

Předs. Kolik jí bylo na místě, kde ležela?

Znalec. Velmi málo, asi jako dlaň, byla sražena.

Předs. Byla tam také čerstvá krev?

Znalec. Asi 6 kroků odtud bylo místo postříkáno.

Předs. To byl ten dolík, jak jest ve spisech. Takový dolík pocházejí od vyvráceného stromu. Tam tedy byla postříkána?

Znalec. Ano.

Předs. Z čeho tak lze soudit?

Znalec. Že to nebyla krev v celku sražená jako koláč.

Předs. Vy jste tvrdili, že to byla čerstvá krev v tom dolíku?

(Znalec přisvědčuje.)

Předs. (čte pasus z dobrozdání lékařského.) Od místa až 3 m. na pravo v malém dolíku obrostlém stromy bylo nalezeno místo, kde bezpochyby vražda byla spáchána. V tom dolíku byly známky zbrocené krve na jednom místě docela čerstvá.

Předs. Já si představuji věc tak. Vrahové čekali, hodili jí kličku na krk, zavlékli do roští, omráčili kameny, vtáhli dále a tam zabili.

Znalec. Soudím, že hned na místě u cesty byla zabita, pak teprve odviečena.

Předs. K čemu ji zavlékli?

Znalec. Aby nebyla blízko cesty.

Předs. Bylo tam viděti, že leželo tam nějaké těleso?

Znalec. Dalo se soudíti, neboť tam byla páda krví potřísněna.

Předs. Jaké měla tělo — silné?

Znalec. Svaly vyvinuté, dobře živená, statná děva, otužená.

Předs. Dělalá práce polní, vláčela.

Byla by se ubránila jednomu, kdyby naproti ní vyšel?

Znalec. Ano, ale se strany ne.

Předs. Myslíte tedy, že byla zákeřným, potutelným způsobem?

Znalec. Ano, neměla času se bránit.

Vot. r. Pešek. Jakým pořadem jí byly rány způsobeny?

Znalec. Nejdříve na hlavě, pak rýha strangulační, pak řez.

Vot. r. Pešek. Řez byl tedy poslední?

Znalec. Ano.

V. r. Pešek. Mnoho-li scházelo ran, aby nastala smrt, než se provede řez?

Znalec. Ty rány nebyly smrtelné.

V. r. Pešek. Mnoho-li ran by bylo třeba, aby nastala smrt?

Znalec. To se nedá určit.

V. r. Pešek. Bylo zapotřebí řezu?

Znalec. Možná, že by byla nastala smrt od strangulační rýhy.

V. r. Peš. Mohl by býti řez proveden, kdyby byla kladla odpor?

Znalec. To není možno, kdyby se byla bránila, a známky obrany by se byly našly.

Vot. r. Pešek. Mohlto jeden člověk pro-
vésti?

Zn. Nepovažuji, že jeden.

Návl. Pravil jste, že ta rána řezná
byla poslední. Čím byly ty rány způso-
beny? Hranatým nástojem?

Znalec. Holí nebo kamenem, našli
jsme zakrvácené kameny.

Návl. Ať jest kámen nebo hůl, rány ty
nebyly vedeny, aby usmrtily, ale omráčily?

Znalec. Ano.

Návl. Těmi ranami mohli by ji usmrtiti?

Znalec. Jen byly vedeny, aby ji
omráčili.

Dr. Baxa. Na mrtvole viděti, že šaty
byly násilně s ní strhány. Chce-li někdo
někoho podříznouti, musí mu stáhnout šaty
na příklad u pasu?

Znalec. To není nutné.

Dr. Baxa. Šaty byly strhány? Kdy na-
stalo strhání před smrtí nebo po?

Znalec. Před smrtí.

Dr. Baxa. Co soudíte, když se nena-
lezla krev na místě činu, co se s ní dělo?

Znalec. Nemohu říci.

Dr. Baxa. Vy říkáte, když někdo protne
krkovicí, krev vystřikuje prudce. Odpovídalo
množství krve nalezené, množství krve
člověka?

Znalec. 13tý díl těla je krev. Když
vážila Hružova 70 kg, mohla mít 5 kg
krve, 5—6 litrech.

Dr. Baxa. Ukažte pp. porotcům, kdyby
ji byly nechaly krváčet na místě, mnoho-li
by ji asi bylo?

Znalec. Musel by to být ohromný ko-
láč. (Ukazuje na zemi.)

Dr. Baxa. Na prsou byly otisky od je-
hličí. Krev byla by musila postříkati prsa,
břícho. Byla tam krev?

Znalec. Docela žádná, jen jehličí.

Dr. Baxa. Je to možno, že krev zúmy-
slně zachycena?

Znalec. To připouštím.

Dr. Baxa. Co soudíte o tom, že by
byla krev zadupána, zašlapána?

Znalec. To není možno. Lidé by do
krve nešlápli, a byly by stopy krevní dále
nalezeny.

Dr. Baxa. Mysleme si, že byla v šaty
oblečena. Měla kalhotky, sukni atd. Kdyby
byla oblečená zavražděna, bylo by se našlo
ve spodních částech více krve?

Znalec. Ano.

Dr. Baxa. Pachatelé jí odstranili šaty,
aby vykrvácela?

Znalec. Ano.

Obh. Které pak rány pokládáte za postmortální? Sub 5 až 7?

Znalec. Ano.

Dr. Auředníček. Vy jste se zmínil o pořadu ran. Nejprve na hlavě, strangulace, pak řez. Tvrdil jste, že vedeny v tom úmyslu, ji omráčiti. Jak to odůvodníte? Co sloužilo za podklad k Vašemu tvrzení, že ji chtěl omráčiti a ne zabít?

Znalec. Kdyby ji chtěl zabít musela by býti vedena rána větší silou.

Dr. Auředníček. Což, když tu sílu neměl? Když to nešlo?

Znalec. Byl by ji uhodil větší silou, kde je kost menší.

Dr. Auředníček. Ano, kdyby byl lékařem.

Znalec. To by věděl.

Dr. Auředníček. Já to hned nevím. Rány jsou vesměs ze zadu?

Znalec. Ano.

Dr. Auředníček. Uvážil jste, že měla 2 šátky a velmi husté vlasy? Musila by to býti velická síla, aby byla zabita?

Znalec. Přijde na to.

Dr. Auředníček. Je k tomu zapotřebí velké síly?

Znalec. To není u každého člověka stejné.

Dr. Auředníček. Vy pravíte, že ji chtěl jen omráčiti.

Znalec. My jsme řekli, že ji uhodil kamenem, pak hodil provázek a stáhl.

Dr. Auředníček. Ale já prosím, abyste mi odůvodnil tvrzení, že ji chtěl jen omráčiti.

Znalec. Já nevím, jak to mám odůvodnit.

Dr. Auředníček. Já pravím, že třeba tu sílu neměl. A v tom snad je důvod, že ji nezabil. že ji lebku nemohl roztržiti, poněvadž měla 2 šátky.

Předs. Že by snesla silnou ránu?

Dr. Auředníček. Ano. A z čeho soudíte, že dosud neznámý pachatel ji nechtěl zabít?

Znalec. Já myslím, že ji chtěl omráčiti, aby byla bez vědomí a mohl s ní pracovat. Já nemohu vědět, jaký úmysl pachatel měl, já tvrdím, že ji chtěl omráčiti.

Dr. Auředníček. Když to nevíte, tak to netvrďte. Račte mi to tedy odůvodnit. To není odůvodnění říci: „Poněvadž měla tu strangulační rýhu, nechtěl ji pachatel zabít. Právě proto ji mohl strangulovat, poněvadž se mu ji nepodařilo zabít. Vy tvrdíte, že ji neměl úmysl zabít.

Předs. Těmi ranami do hlavy!

Znalec. Já tvrdím, že ji chtěl omráčiti.

Dr. Auředníček. Já chci, abyste to znalecky odůvodnil. Pane dre Baxo, já prosím, abyste pořád nenapovídal, to je jako ve škole. Já prosím, abyste to znalecky odůvodnil.

Předs. Jestli se to znalecky odůvodnit dá!?

Dr. Aředníček. Pak se to nemá tvrditi.

Předs. Znalec dedukuje: Když vidí ránu na krku a strangulační rýhu, rány na hlavě, které samy o sobě jsou lehkým zraněním, že si tvoří úsudek, že to byla příprava k hlavnímu činu, podřezání krku.

Dr. Auř. Ale to není znalecký úsudek.

Předs. Já myslím, že na základě ohledání není možno říci, zda byly způsobeny ty rány na hlavě dříve, že se to dá posoudit v celku.

Dr. Auř. To je věcí soudce posouditi, ale znalec to musí dokázati.

Předs. Z jakosti rány nelze říci, proč to bylo uděláno dříve?

Vot. r. Budecius. Znalecky se to nedá dokázati?

Dr. Auř. To právě chci mítí konstatováno. Pan Dr. zde stojí jako znalec a ne jako laik.

Pane Dr. v popisu nenalézám jak vy-

padaly svaly pod rýhou, byly-li staženy, vůbec nejsou blíže popsány orgány a kůže na tom místě, abychom nabyli názoru, jak daleko pokročila strangulace. Jak odůvodňujete že nebyla více stahována?

Znalec. Poněvadž jsme nenašli ve plicích následky dušení.

Dr. Auř. V pravé srdeční komoře byla krev, překrvené spojivky . . .

Znalec. To nesoúvisí s venosním překrvením.

Dr. Auř. Tedy tenkráté krev přichází jen při smrti zadušení?

Znalec. Ano.

Dr. Auř. Můžete tvrditi určitě, že nastala smrt zakrvácením?

Znalec. To můžeme tvrditi. Ve plicích by musilo býti více krve. V srdci byly asi 2 kapky. To nepostačí. Musilo by nastati venosní překrvení.

Dr. Auředníček. Tedy je zde nepopíratelné, že rýha byla způsobena za živa a jest vyloučena možnost udušení. Já jsem se dočetí, že, když se někomu způsobí rána na krku, že nastane sice smrt vykrvácením, ale ten člověk, že vždy instinktivně vydechne a najde se krev v trubicích.

Znalec. To bych pochyboval, to nemusí býti.

Dr. Auředníček. Přijde smrt tak rychle, že ani to vdechnutí nenastane?

Znalec. Vdechnutí nemusí nastati a nalézt se krev.

Dr. Auředníček. Já vidím v prvním dobrozdání pochybnosti. Vy jste řekli, že hlavní příčinou byl ten řez, ale ne jedinou?

Znalec. To se samo sebou rozumí, že jedinou.

Předs. To se samo sebou nerozumí.

Dr. Auředníček. Vy myslíte, že řez byl způsoben po udušení?

Znalec. To popírám.

Dr. Auředníček. Jak to přijde, že jste nenašli krevní podlitiny ani v tkáni, ani ve svalech, kdežto při ráně za živa jsou vždycky podlitiny?

Znalec. Ta rána byla přece ostrým nástrojem.

Dr. Auředníček. Když je rána za živa, tak je vždycky krev inhibována, a jsou krevní podlitiny.

Znalec. To nemohlo být po smrti, to by nevykrvácela.

Dr. Auředníček. Není vám známo, že krev až po třech dnech se vstřebává a zmizí?

Znalec. To není možná, kam by zmizela?

Dr. Auředníček. Vždyť je to vidět na nebožtíku.

Znalec. To však nastává rozklad.

Dr. Auředníček. Byl mrazík a proto se déle udržela.

Znalec. Kam by však přišly skvrny postmortální, kdyby byla krev v těle? Krev však za živa vytekla.

Dr. Auředníček. Kdyby byla udušena?

Znalec. Musilo by být více krve.

Dr. Auředníček. Vy pravíte, že ležela na břiše, poněvadž nebyly stromky postříkány. Jiný důvod nemáte? Z nálezu není řečeno, na jakém podkladě soudíte, byla-li rána vedena tak nebo opačně.

Znalec. Můžeme tvrditi se větší určitostí, že z levé strany, poněvadž na základě našich zkušeností a všech lékařů, že je rána na straně, kde se zasazuje, vždycky hlubší.

Dr. Auředníček. Byla tam hlubší? V nálezu to není.

Znalec. Možná, že to písař nenapsal.

Dr. Auředníček. Kde byla hlubší?

Znalec. (ukazuje) Tadyhle.

Dr. Auředníček. Vy tvrdíte, že bylo účastněno více osob a připouštíte, že byla prvními ranami omráčena.

Znalec. Ano.

Dr. Auředníček. Byla bezvládná; snad s ní mohli dělati pachatel, co chtějí.

Znalec. To není možné, já myslím, že pachatel jednou rukou ji přidržel a druhou držel nůž, když vedl ránu.

Předs. A ještě hůl a šňůru?

Znalec. To by musel mít 10 ruk.

Dr. Auředníček. Což, když byla zavražděna na jiném místě?

Znalec. To není možná.

Dr. Auředníček. Prohledali jste celý les?

Znalec. Nejbližší okolí, celý les.

Dr. Auředníček. Kopali jste?

Znalec. Já jsem odškrabával špičatou hůl a ničeho jsme nenašli. Jak by mohl mrtvolu utáhnouti a ty věci, kdyby ji nesl? Bylo by to znáti na stromcích.

Dr. Auředníček. Mohl jít cestou?

Znalec. Pak by tam byla krev.

Dr. Auředníček. Jaká je tam půda? Tráva nebo mech?

Znalec. Asi na jeden cm. prst, pak písek a skála, napadalé jehličí. Mech tam není, mech je dále.

Dr. Auředníček. Můžete připustiti, když tam bylo mnoho lidí, že by povrchní stopy zmizely, zvláště, když je půda vlhká?

Znalec. To není možná. Když se utvoří krevní koláč, to se nemůže ztratiti.

Dr. Auředníček. I když tam půjde několik set lidí?

Znalec. Lidé by sotva do toho šlápli. Ostatně tam stáli jeden až dva četníci a rozumní by do toho nešlápli.

Předs. Viděl jste, jak ležela mrtvola? Nohy měla nahoru vedle sebe; já jsem nikdy ve své praxi neviděl, aby měl zavražděný nohy tak vzhůru.

Znalec. Možná, že byla přenešena a nohy tak dány, aby zbytek krve vytekli, aneto jí byly přehozeny.

Předs. Sama ne?

Znalec. To už musila být mrtva.

Předs. Jak ty nohy přišly nahoru!? Jeden pán mi to ukazoval, jak je měla. Leh! si na zem.

Znalec (ukazuje). Takhle.

Předs. V ostrém úhlu?

Znalec. Zrovna ostrý to nebyl.

Dr. Auředníček. Snad jí chtěl směstnati mezi ty stromky?

Znalec. To pochybuji.

Předs. Páni porotcové nemají žádnou otázku?

(Přestávka 5 minut.)

Dr. Michálek, znalec.

Předs. Řekněte, jaké rány shledal jste na mrtvole, jaké byly, co poslo z nich, jakým nástrojem a způsobem?

Znalec. Bylo více ran. Tyto rány měly

různou povahu, ohrožovaly život, nebo byly nebezpečné. Za hlavní ránu pokládám řeznou na krku.

Předs. Co příčinou smrti?

Znalec. Zemřela smrtí vykrvácením, následkem rány na krku. Rána pronikla všecky měkké součásti, cévy, levou krkavici. Následek toho bývá, že musí vésti k velice rychlému vykrvácení. Co se týče na hlavě dalších ran, rány ty nelze za těžké pokládati. Pronikly měkkou pokrývkou lebky. Vezmemeli však množství jich a rozsah, můžeme říci, že byly životu nebezpečné, těžké, ale ne smrtelné.

Předs. Bylo by možno je zahojit?

Znalec. Per primam v 10—14 dnech. Do 20 dnů jistě. Dále nalezena strangulační rýha od pravého úhlu rány středem krku do zad. Na levé straně nebyla strangulační rýha znatelná za úhlem rány řezné. Ona nesáhala kolem celého krku. Tato strangulační rýha byla poměrně lehká a nesáhala příliš hluboko. Rána na levém nadloktí, modřina to lehce zafialovělá, byla způsobena úderem okrouhlým předmětem, nejspíše holí.

Předs. Cím strangulační rýha?

Znalec. Ta provázkem.

Předs. Co, že přefíznut provázek?

Znalec. Ten byl na krku, když řez veden.

Předs. Že nebyl celý přefíznut?

Znalec. Klád odpor, vnikl do hloubky rány a tím řezu unikl. Tři praménky byly přefíznuty. Dále na ruku sledána byla poranění na zevních plochách prstů. Byly to jen vrypy, když život v těle nebyl, nejevily zakrvácení. Z místa, kde zavražděná byla v došiku, nesena koušiček, prsty se odřely a odřenininy zůstaly. Mimo to byly na prstech odřenininy ostré, které byly za života způsobeny; jevily reakci.

Předs. Co bylo příčinou smrti?

Znalec. Vykrvácení.

Předs. Čím způsobena rána?

Znalec. Ostrým předmětem, nejspíše nožem; velkou silou, pronikla až k pateri.

Předs. Proč to byl ostrý nůž?

Znalec. Poněvadž byla to rána hluboká, okraje hladké.

Předs. Jak brzo vykrvácela?

Znalec. Náramně brzo. Při otevření krkavice je proud velmi silný, akce srdeční klesne.

Předs. Jak působila rýha strangulační?

Znalec. Na omámení. Strangulace má za následek přetržení v oběhu krve.

Předs. Mohla být uškrcena?

Znalec. Kdyby byla uškrcena, byla by se našla krev.

Předs. Kolik jste jí našli?

Znalec. V pravé straně srdce velmi málo, v levé nic.

Předs. Příčinou smrti tedy bylo vykrvácení, způsobené řeznou ranou. Mohla si ji sama způsobiti?

Znalec. Naprosto ne. Podřezati se člověk může, ale strangulace a rýhy ukazují na útok. Nůž byl nasazen na levé straně, řez není zcela vodorovný, jde šikmo.

Předs. Rána byla způsobena ve zvláštní posici?

Znalec. Obličejem dolů, poněvadž by musil nastati veliký proud krve, okolí musilo by býti potřísněno.

Předs. Nebylo tam nic?

Znalec. Velmi málo potřísněno.

Předs. Tam, kde mrtvola nalezena, byla krev?

Znalec. Ano, málo.

Předs. Kde ještě?

Znalec. Vedle cesty v dolíčku. Potřísněno to bylo, pomazáno.

Předs. Víc, než tam, kde mrtvola byla nalezena?

Znalec. Ne.

Předs. Mnoho-li celkem jí mohlo býti?

Znalec. Je faktum, že to množství krve, které by odpovídalo vykrvácení, jsme nenašli. Byla by větší louž, koláč: třináctý díl těla jest krev. Patrně, že mohla jí mít 5 až 6 kg.

Předs. Mnoho-li litrů?

Znalec. Pět jistě. To, co jsme našli, co zůstalo, ať jest jeden a půl litru.

Předs. Viděl jste, jak ležela?

Znalec. Obličejem dolů, ruce skříženy, pod hlavou částečně ven, nohy mírně ku pravé straně v šikmém úhlu do výše.

Předs. Jak to?

Znalec. To byla z místa činu, u cestičky, vlečena dále, když ji pustili, mohli se nohy nárazem, zaváděním o větvičky přemrštiti.

Předs. Bylo při tom více osob?

Znalec. Vzhledem k tomu, co se dalo, k uschovávaní v okolí, vzhledem k dlouho trvajícím práci, jest možno, že jich bylo více. Holka byla zdravá, silná. Mohla býti omámena třeba tím klackem, třeba byla rána zevně tlumena, mohlo nastati otřesení mozku.

Předs. To jste nezjistili?

Znalec. Ne. To se dá sice zjistiti, ale určité takové změny jsme nenašli.

Předs. Vy myslíte, že ty rány byly způsobeny v tom smyslu jako příprava?

Znalec. Ano.

Předs. Vy jste řekli, že byla napadena zákeřnickým způsobem. Co vás k tomu vedlo?

Znalec. Ona asi byla napadena ze zadu, on ňhal za stromovím, buď ji uhodil přes hlavu, anebo hodil provázek a strhl zpátky a když se bránila, zrovna tou holfi mohla býti uhozena.

Vot. r. Budecius. Vy jste povídal, že těch pachatelů bylo více, poněvadž jeden nemohl všecko učiniti.

Znalec. Já si to před stavuji, že ji nechal přejíti a teprv ji pře padl. Mohl mít tu šňůru anebo ji uhodil do hlavy.

Vot. r. Budecius. To by musil mít v jedné ruce hůl a v druhé kličku.

Znalec. Já připouš tím, že ji také neudeřil. Aby ji zároveň stranguloval a uhodil, to není možná.

V. r. Bud. Řekl jste, že se strangulováním stala neschopnou odporu.

Znalec. To by nemělo významu.

Předs. Možná, že při tom...

Znalec... reflektoricky, zdvihla ruce...

Předs... a chtěla tu kličku sundati.

Veř. žalobce. Byla prý svlečena než

bylo říznuto, a dolní část košile byla uříznuta a část rukávu. A to je zvláštní, že ta jedna polovice byla utržena a druhá uříznuta a také korrespondentní rukávy, jeden byl utržen a druhý uříznut. To vše se dělo s velikou rychlostí, a myslím, že to poukazuje na více pachatelů.

Znalec. Ano. Možná, že to nejdřív utrlh a pak dořezal tím nožem.

Veř. žalobce. To by odpovídalo akci dvou... Není možno to dokázati?

Znalec. Ne.

Dr. Baxa. Já se vás ptám na úsudek, p. doktore, to strangulování mělo ji přivést k bezvědomí, dá se souditi, že mohl jeden člověk držeti šňůru i zároveň podřezávati.

Znalec. To není možná, poněvadž se musí hlava odchýliti.

Dr. Baxa. Musili tedy býti dva.

Znalec. Provázek ten dostatečně přiléhá při tom na krk, poněvadž naň řez také účinkoval.

Dr. Baxa. Co soudíte, jak by se to dalo lidsky vysvětlit, kdyby byla obrácena, že by nebyla potřísněna košile?

Znalec. Ano.

Dr. Baxa. Tedy byla obrácena obličejem dolů. Nenašli jste očekávané množství krve?

Znalec. Nebyla ani na prsou, ani na břiše.

Dr. Baxa. Mohla být zachycena?

Znalec. Tam nebyla nalezena.

Dr. Baxa. Ale jest to možné, když krev vystříkne?

Znalec. Možné jest to zajisté. To vím z domácího hospodářství.

Předs. Máte k tomu nějaký podklad?

Znalec. Nevím za jakým účelem by byla zachycena.

Dr. Baxa. To já se neptám, poněvadž to nevíme nikdo.

Znalec. Mohla být zachycena.

Dr. Baxa. Kdybychom to věděli! Do nějaké nádoby?

Znalec. Možno.

Předs. Že byla zachycena, co vás vedlo k tomu úsudku?

Znalec. Poněvadž krev nebyla nalezena na místě, nebyla potřísněna, žádné koláče krevní nebyly nalezeny.

Dr. Auředníček. Vy pravíte, že první byla rána a pak strangulace.

Znalec. Já jsem řekl, že byla uhozena přes hlavu a že strangulace předcházela proříznutí krku. Nejdříve mohla být zraněna na hlavě a nebo hozena oprátka. Tak já si to představuji.

Dr. Auředníček. Vy jste pytlval jiné mrtvoly?

Znalec. Zajisté.

Dr. Auředníček. Vy jste řekl, že ty rány byly ze tím účelem, aby při podřezání ne-mohla klásti odpor.

Dr. Auředníček. Můžete to říci znalecky, kdyby se jinak mohlo říci: On ho nezabil, protože ho chtěl bodnout.

Znalec. Dle mého názoru, když byla již omámena a strangulovaná, mohlo se krátce vytrvat a byl by přestal žít.

Dr. Auředníček. Byly nějaké známky po stažení svalů pod tou strangulační rýhou?

Znalec. Rýha byla mělká, ne jako při ohěsení, kde nastane po případě natržení svalstva a cév. Rýha měla malý stisk do hloubky.

Dr. Auředníček. Není možné, aby jeden člověk ji zvedl hlavu nějak po straně a držel ji provázkem a řízl?

Znalec. To by hlava klesla do předu.

Dr. Auředníček. Snad do zadu?

Znalec. Tím větší prostor by byl postřikán.

Dr. Auředníček. Můžete říci, že byla vražda spáchána na tom místě?

Znalec. Já tam našel mrtvolu s takovou ranou, která je způsobila připravení člověka o život.

Dr. Auředníček. Můžete vyloučiti mož-

nost, že byla zavražděna jinde ze stanoviska medicinského?

Znalec. To bo byla jinde vykrvácela.

Dr. Auředníček. Jedná se dnes, jest-li jste to místo našli.

Znalec. Kdyby byla zavražděna jinde, byla by uplynula jistá doba, než byla přenešena a bylo by možno, že by nekrvácela.

Dr. Auředníček. Což kdyby byla zavázána.

Znalec. To by byl hotový chirurgický výkon a není možno, aby jednou vykrvácela a pak zase začala krvácti. To by musily býti znatelný nějaké stopy v okolí na stromkách.

Dr. Auředníček. Bylo tam mnoho lidí?

Znalec. Ano.

Dr. Auředníček. Kteří se drali. Jak chcete souditi z větviček. Vždyť byly zohýbány?

Znalec. Přece by byla musila býti nalezena. Není možno, aby byla jinde zabita a vykrvácela a pak zase začala krvácti.

Dr. Auředníček. Jak je to možno?

Znalec. Ona byla zavlčena z největší blízkosti. To není možné, aby to bylo z větší dálky, 20—30 kroků, to by se našlo.

Dr. Auředníček. Ten provázek byl přifíznut nožem a vtisknut do rány. Jak by

se to srovnávalo, že okraj byl hladký? To by ji byl zhmoždil.

Znalec. On byl jen přefíznut.

Dr. Auředníček. Ten se vtiskl do rány a byl přefíznut ostrým nožem?

Znalec. Jen jeden pramének.

Předs. Jak to srovnati, když byl kraj úplně hladký?

Znalec. Napřed byly přefíznuty tři pramenky a pak ten čtvrtý, ale z tohoto teninkého praménku nemohly žádné zhmožděninny povstati.

Dr. Auředníček. To by musel projít velkou částí rány.

Znalec. To nebylo na větší prostoře, nýbrž jen na jednom místě.

(Znalec demonstruje ono provázkem na holi.)

Dr. Auředníček. Kdyby zde byl nůž a já říznul . . .

Znalec. Ale řez probíhal šikmo, poněvadž zbývající část šla vodorovně.

Dr. Auředníček. Tak se musil ten provázek vtlačiti do rány?

Znalec. Tak by byl tak malou zhmožděninu učinil, že by se to ani nedalo konstatovati.

Dr. Auředníček. K ráně bylo použito

velkou silného nože. Tak ten provázek vnikl do rány.

Znalec. To by však nemohlo býti konstatováno, leda že by byl tupý.

Dr. Auředníček. Říkáte, že byl okraj hladký?

Znalec. 3 provázky byly proříznuty hned a čtvrtý vklouzl do rány, již učiněné.

Dr. Auředníček. Ale to by se tam musil vtlačit.

Znalec. Nemusil, on mohl být přeríznut a dále přeseknut poněkud na pravo, částečně přeríznut a částečně odsmeknut. Tak si to představuji dle krvácení.

Dr. Auředníček. Jak daleko jest pater od povrchu krku, když se přitlačí?

Znalec. To záleží, jak je hlava odkloněna.

Dr. Auř. V prostřední odchýlené poloze.

Znalec. Může býti asi 5 cm. To je rozdílné, dle síly krku.

Dr. Auř. Není to možno způsobiti obyčejným větším zavírákem?

Znalec. Taková rána musí býti řezná, nůž delší, ostrý zavírák by neprotnul pevné části, jako chrupavku a vazivo.

Dr. Auř. Vy jste řekl, že šaty byly svléknuty před řezem?

Znalec. Poněvadž spodní partie těla by nebyly tak vykrvácely.

Dr. Auř. Nemohly by šaty býti hned strženy, když by krvácela?

Znalec. Ano, dokud krev netekla. Dokud by byl život, když by akce srdeční přestala, pak by to nebylo možné.

Dr. Auř. Krvácení trvá déle?

Znalec. Ne.

Dr. Auř. Košile byla krví zbrocena a omotána kolem hlavy.

Znalec. Ale to se nestalo před ranou.

Dr. Auř. Snad by se přece mohla zavázati hlava, než jí způsobil řeznou ránu. Ta košile byla také zakrvácená.

Znalec. Ano. I jupka.

Dr. Auř. Není možná, že by to bylo způsobeno dokud byla obléknuta? A košile se mohla zakrváceti?

Znalec. To byla jen stažena ku předu.

Dr. Auř. Košile byla otočena kol hlavy a sukně.

Znalec. To si představujeme umělý způsob.

Dr. Auř. Nejdříve byla otočena košile, pak sukně.

Znalec. Sukně ne, jen jupka.

Dr. Auředníček. Nejdříve měla košili a pak měla otočenou sukni.

Znalec. Otočení znamená něco umělého.

Dr. Auředníček. Přišel jste současně s komissí na místo? Měla to na hlavě?

Znalec. Nebylo ani hnuto. Bylo to přehozeno a vespod prosáklé, krví zbrocené, sukně, potom vlasy a rána. Košile byla navrchu.

Dr. Auředníček. Nejdříve byla košile a potom sukně?

Předs. Pan doktor myslí, že košile byla navrchu, když se to obrátí, zase jupička. Že je to špatné pojmenování, říká pan dr. Auředníček. Jupička se zvláště popisuje.

Vot. r. Budecius. Pan doktor myslí, že ten výraz obtočen, že nepravý.

Znalec. Já myslím, že beze všeho umění to bylo strženo pře hlavu.

Vot. r. Budecius. Ze zdola šaty . . .

Dr. Auředníček. Prosím, aby to bylo konstatováno v místním ohledání.

Předs. čte místní ohledání mrtvolky.

Znalec. Já připouštím, že tam mohla býti košile. Vy račte dedukovati, že byla v té sukni.

Dr. Auředníček. Mohli bychom se předsvědčiti, zda tam byla krev.

Znalec. To bychom mohli konstatovati.

Předs. Sukně ta tu je, dejte ji sem.

Znalec sukni prohlíží. Předs. čte seznam na mrtvole nalezených šatů.

Znalec. To byla tahle sukně. Tu krev bylo znát.

Dr. Auředníček. Já bych rád věděl, jak mně to vysvětlíte, že byla plná krve, když byla napřed svlečena.

Znalec. Ty rány byly dříve, proto se zakrvácela.

Dr. Auředníček. Při těch ranách do hlavy?

Znalec. A potom.

Dr. Auředníček. Kdy byly ty rány?

Znalec. Dokud byla oblečena.

Dr. Auředníček. Nejdříve rány do hlavy a pak byla strangulována?

Znalec. Možná naopak. Napřed byla stržena ze zadu do předu.

Dr. Vy tvrdíte, že byla za živa svléknuta před tím, jestli to můžete říci určitě?

Znalec. Já si vysvětluju, že veškeré části oděvu byly uvolněny, aby odtok krve stížen nebyl a tím možno úplné vykrvácení. Víc nemohu říci, já netvrdím, že byla svléknuta.

Předs. Ty šaty mohly býti pokrváceny již od hlavy?

Znalec. Mohly.

Předs. Mohly také jinak.

Dr. Baxa. Je tam moc krve?

Znalec. Moc ne.

Předs. Čte z protokolu o šatstvu Hřůzové, zvláště o třech sukních. (Prohlížejí se.)

Předs. Není ta svrchní zkrváčena?

Znalec. Ne. Zamazána od bláta.

Porotce. Pane doktore, vy jste řekli, že před fezem sukňe byly uvolněny. Není možno po fezu napomáhati vykrváčení — odtoku krve?

Znalec. Když se tělo nadzvedne, rychleji pokračuje krváčení, důkladně.

Porotce. Děkuji.

Jiný porotce. Právil jste, že měla mrtvola nohy přehozené? U zdravého nemůžeme si to přece představití jinak, že, když je fez, mrská nohama. Nedržel někdo nohy a pak hned ztrnulý?

Znalec. To není možno hned. Za čtvrt hodiny nezůstanou nohy ztuhlé.

Obhájce. Kdy ztrnulost mrtvolná nastává?

Znalec. Po více hodinách. Postupuje směrem určitým.

Předs. Jak dlouho tam mohla býti mrtvola?

Znalec. Od středy.

Předs. Proč neobjevena na ní hniloba?

Znalec. Bylo počasí chladné.

Dr. Baxa. Mohly býti nohy zúmyslně vyzvednuty, upraveny?

Znalec. Možnost lze připustiti; já však si představuji věc tak: Byla vzata v pasu, ruce a nohy visely dolů. Při kladení na zem ruce se nakrčily a hlava padla mezi ně, proto ta poloha je vysvětlitelná.

(Přestávka.)

Pokračuje se v líčení.

Předs. Přiveďte sem všechny svědky. (Vejdou.)

Předs. Čte jejich jména a poučuje je o významu a povaze přísahy.

Svědkové odejdou, zůstane svěd. Albina Součková, manželka obuvníka v Polné.

Předs. Znáte Hilsnera?

Sv. Konc dobře. (Generalie, přísaha.)

Předs. Znáte žida Berana?

Sv. Když ten den šlo to děvče domů, viděla jsem jíti Hilsnera s dvěma do jeho bytu. U nás je „durchhaus“. Šli skrze nás do židovského města na Karlovo nám. Ty židy jsem neznala. Jeden byl pajdavý. Měl ne kór světlý šaty.

Předs. Jestli pak byste ho poznala?

Sv. Poznala.

Předs. Jaký měl obličej?

Sv. Já jsem dávala svačinu, dávala jsem se z okna a viděla jsem Hilsnera s nimi. Ten jeden měl tmavošedé šaty, ten druhý tmavší, dávala jsem se na ně se strany.

Předs. Jaké měl Hilsner?

Sv. To jsem si nevšimla.

Předs. Bylo to ve středu? V kolik hod.?

Sv. To jsem dávala svačinu.

Předs. Úřčitě nevíte?

Sv. Nevím. Ten náš dům je naproti Hilsnerům a naproti tomu děvčeti.

Předs. Ať sem jde Beran! Jest to on?

Sv. To on není.

Předs. Černé vlasy neměl?

Sv. Ne.

Dr. Auředníček. Viděla jste mu do obličeje?

Sv. Se strany, jak zahrnul do dveří. Dobře to nebylo viděti.

Předstupuje svědkyně Marie Šárová, žena krejčího v Polné. (Hilsnera zná.)

Předseda poučuje ji o povaze přísahy. (Generalie, přísaha.)

Předs. Znáte žida Berana?

Sv. Já ho neznám, leda podle vidění.

Předs. Kdy jste ho viděla?

Sv. Ve středu to bylo, 29. března na

škaredou středu šel skrze naši síň v židovském městě čís. 26, je průchodící.

Předs. Odkud se tam jde?

Sv. Z Kadlova náměstí, pak je ulička, ta nemá jména.

Předs. Je to blízko u Hilsnerů?

Sv. To je na jiné straně. Tak šel skrze náš dům do rynku a ptal se, kde zůstávají Bodamských.

Předs. Kdo je to?

Sv. To jsou asi troj židé.

Předs. Koho se ptal?

Sv. Mně. Byla tam paní Schützová, vařila oběd a já jsem šla ven.

Předs. Poznala by iste ho?

Sv. Poznala.

Předs. Berane!

(K svědkyni.) Je to on?

Sv. Prosim, to není on.

Předs. A jak víte, že se jmenoval Beran?

Sv. Já to slyšela.

Předs. Kde?

Sv. V novinách. Lidi říkali, že ho taky viděli a v novinách bylo, že se jmenuje Beran.

Před. Svědkyně Albina Balcarová z Polné.

Předs. Znáte Berana? (Gener., přísaha.)

Sv. Já jsem ho potkala na škaredou

středu u pumpy u žida Basche. Byl větší postavy, obličej podlouhlý, nos veliký, měl už vousy, pod nosem také, vyvalené černé oči, husté černé vlasy, černé šaty, jež byly ošumělé, vyrudlé, kioubouk ošumělý, vyrudlý, boty rozěmathané, pravou nohu popotahoval za sebou.

Předs. Byl pajdavý?

Sv. Ano. Trochu jakoby měl skvrny v obličejí.

Předs. A co dál?

Sv. Nesl pytlík od mouky a bylo v něm cukroví neb macesy.

Předs. Jak to víte?

Sv. Protože to tak držel, a bylo vidět, že to není tak těžké.

Předs. Kdy jste ho potkala?

Sv. V jednu hodinu u pumpy na Kar. náměstí. To bylo dříve židovské.

Předs. Kam šel?

Sv. Do brány.

Předs. Která je to?

Sv. To je ta naše, horní brána, jde se okolo rohu a přijde se do té brány.

Předs. Není tohle Beran?

(Týž je zavolán.)

Sv. To já nevím. Tenhle má vousy a nemá ty šaty, teď má čistější.

Předs. Což obličej?

Sv. Ne.

Dr. Auředníček. Šaty měl černé, vyrudlé, jaký kabát?

Sv. Dvouřadáček kratší, jen krátký.

Dr. Auředníček. Sako ne?

Sv. Já nevím, co to je?

Předs. Máte něco Hilsnere k tomu?

Hilsner. Nic.

Předstupuje svědkyně Antonie Schützová, dosud nevyslechnutá, 63 r. stará, v Polné narozená, do Polné patřící, katolička, vdaná, manž. obuvníka bydlící v Polné.

Předs. Znáte Hilsnera?

Sv. Ano. (Přisahá.)

Předs. Znáte žida Berana?

Sv. Ne.

Předs. Vy jste ho viděla.

Sv. Přišel nějaký cizí žid do domu. Vařila jsem. Bylo to po 11. hod. Někdo šel do světnice. Byl to ten žid, ptal se zda pan Bodamský tam bydlí?

Předs. Není to příbuzný Hilsnerův?

Sv. Nevím. Řekla jsem, že bydlí vedle a šla jsem pryč.

Předs. Máte dosvědčit, že to byl Beran, kterého jste viděla. Pojdte sem Berane! Jest to on?

Sv. Ten byl větší.

Předs. Jaké nohy měl?

Sv. O hromadu větších.

Předs. Byl prý pajdavý?

Sv. Ano.

Předs. To není on?

Sv. Ne. (Odejde.)

Předs. Pojdte sem ještě! Vy jste manželka Schützova, u kterého bratr Leopoldův se učil.

Sv. Ne, jsem jeho matka.

Předs. On vám měl povídati, že měl Hilsner jet do Ameriky.

Svěd. Syn povídal, že mladší Hilsner říkal, že bratr by chtěl do Ameriky, kdyby měl peníze.

Předs. Kdy to bylo?

Svěd. Mezi těma dňama.

Předs. Kdy?

Svěd. Mezi tou vraždou.

Předs. Kdy se stala vražda?

Svěd. Ve středu.

Předs. Kdy to mohlo být, kdy vám to povídal?

Svěd. Ve čtvrtek nebo v pátek.

Předs. Hilsnere, chtěl jste tam jeti?

Hilsner. Ale, už je to dlouho.

Předs. Dlužil jste se peníze?

Hilsner. Kdo by mi pujčil?

Předs. Kdy jste chtěl do Ameriky?

Hilsner. Před rokem.

Předs. Co jste tam chtěl dělat, když tady jste nic nedělal?

Hilsner. Chtěl jsem pracovat, nebo dělat kšefty. (Veselost.)

Dr. Auředníček. Jak to, paní svědkyně, že váš syn o tom nic nepovídal?

Svěd. Nebyl na to tázán.

Paní Marie Huberová, roz. Pojmanová, 56 r. st. v Polné naroz., do Haimburku přísl., katol., vdova, má pensi po muži, který byl mistrem při dráze.

Předs. Znáte Hilsnera?

Svěd. Znáám.

Předs. Nejste s ním příbuzná nebo sešvakřená? Nemáte proti němu nepřátelství nebo zášť?

Sv. Nemám.

(Přísahá.)

Předs. Znáte žida Berana?

Sv. Ne.

Předs. Prý jste ho viděla ve středu před Velikonocemi?

Sv. Matka povídala, budeme voziti slámu na Zápekli. Cink jel pro ní. Jel odpoledne a když bylo asi čtvrt na 6 šli jsme skládat slámu. Měla jsem vylézt na žebřík, ale ten je špatný. Já jsem myslila, že je nešťastný den, Škaredá středa: „Nelez na

žebřík, zlámala bys nohu! Musila tam jít matka. Bylo mi to líto. Stojím ve vrátech. Cink vylezl na fůru, otevřel poklop a podával slámu. Ten Hilsner a ještě dva šli kolem. Měli cigára. Ten jeden se obrátil od vozu a udělá tak (otřepe popel.) Otevřel kabát. Tak měl tam něco žlutého jako pošvička dlouhého. Krátký ceidung byl ven. V tom ceidunku něco bylo zavínuto. On si to lépe zavínil a kabát zapnul.

Předs. Jak pak vypadali?

Sv. Jeden měl řebíčkový kabát, velké oči. Oba se mi do očí podívali. Tento Hilsner šel pryč, napřed, měl bělavé kalhoty. Jeden dával jednu nohu za sebou. Utíkali furt dolů. Já za nimi křičela: „Frfluchten Falotten.“ Hilsner šel napřed, ti za ním.

Předs. Hilsnera Jste znala?

Sv. Znala jsem ho. Ty druhé ne, nebyly Polenský. On je znal, má je říct a ndržet všechny pány za blázný.

Předs. Pojďte sem Berane. (Beran předstoupí. Nebyl mezi nimi?)

Sv. Ten to nebyl. Ten měl vousy, víc vyšpoulenou hubu, bělounký, čistý, jako žid.

Předs. Polenský to nebyl?

Sv. Já bych ho poznala mezi stem lidí.

Předs. Co tomu říkáte, Hilsnere?

Hilsner. Ta paní se mýlí.

Sv. Potrestaj mne, když jsem něco falešného řekla.

Předs. Utíkali dolů k lávkám?

Sv. Ano. Mně byla „einfallend“ pošvička.

Dr. Aufedníček. Vy jste řekla, svědkyně, že měl obličej lepší. Balcarová říká, že měl skvrny na něm.

Sv. Byl bílý. Viděla jsem ho tak dobře, jako když se nyní k nim vobráťím.

Předs. Můžete jít.

Sv. Poroučím se uctivě.

Sv. Josef Čormák.

Předs. Vy jste už tu byl?

Sv. Zde ne.

Předs. Kdo vás vyslychal v Polné? Sondce odtud?

Sv. Ano.

(Generalie.)

Předs. Znáte Hilsnera?

Sv. Ano. (Přísaha.)

Předs. Pamatujete se na škaredou středu?

Sv. Ano.

Předs. Kdy byla?

Sv. 29. března.

Předs. Jak to poznáváte?

Sv. Dle času práce. Víím, jakou práci jsem měl.

Předs. Viděl jste ten den Hilsnera?

Sv. Ne.

Předs. A jiného žida také ne?

Sv. Chromého na pravou nohu v kolenně. Dopadal.

Př. Kdy?

Sv. Mezi jedenáctou a 12. vyšel z uličky kde má Hilsner byt. Šel k rabínovi, kde, má byt.

Předs. Z uličky u Hilsnera?

Sv. Ano. Šel dolů, kde zůstávala Prchalová, pak šel do židovské brány, co je rabínův byt a zůstává košerák.

Př. Jak byl ošacen?

Sv. Měl černý kabát, černý klobouk, ošumněle.

Předs. Jaký byl v obličejí?

Sv. Měl tak vousy 4 neděle neholené, krátký plnovous.

Předs. Jaký vous?

Sv. Černý.

Předs. Hubený, bledý byl?

Sv. Hubený, bledý.

Předs. Kalhoty?

Sv. Tmavé.

Předs. Kabát?

Sv. Tmavý, kalhoty jako do šediva. Pravou nohu nemohl ohýbat, na levou tedy dopadal.